

Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o Prijedlogu Uredbe Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

COM(2013) 534 final

(2014/C 170/14)

Izvjestitelj: **Eugen LUCAN**

Dana 17. srpnja 2013., sukladno članku 304. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija je odlučila savjetovati se s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom o sljedećem dokumentu:

„Prijedlog Uredbe Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja”

COM(2013) 534 final.

Stručna skupina za zapošljavanje, socijalna pitanja i građanstvo, odgovorna za pripremu rada Odbora o toj temi, usvojila je mišljenje 20. studenog 2013.

Europski gospodarski i socijalni odbor usvojio je mišljenje na 494. plenarnom zasjedanju održanom 10. i 11. prosinca 2013. (sastanak od 11. prosinca 2013.), sa 176 glasova za, 7 protiv i 13 suzdržanih.

1. Zaključci i preporuke

1.1 EGSO inicijativu Komisije smatra prikladnom. Uspostava Ureda europskog javnog tužitelja važan je korak u stvaranju novih pravnih mehanizama za zaštitu financijskih interesa Unije, kao i financijskih doprinosa europskih građana proračunu EU-a.

1.2 EGSO smatra da treba zaštititi financijske interese Unije, no misli da bi uredba trebala točno i precizno definirati ⁽¹⁾ ne samo korištenu terminologiju već, naročito, i kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije te stoga podliježu progonu u državama članicama, kako bi se osigurala veća dosljednost sustava kaznenog prava EU-a. Te bi definicije trebale biti obuhvaćene samom uredbom, ili uključene u prilog koji bi slijedio obrazac Uredbe o Eurojustu, ⁽²⁾ te bi mogle biti upotpunjene direktivom. Uspostavljanjem tih definicija stvorio bi se okvir za buduće propise u vezi s kaznenim djelima koja štete financijskim interesima Unije te bi se zajamčilo poštovanje načela zakonitosti (*nullum crimen sine lege*).

1.3 EGSO smatra da ovlasti novog Ureda europskog javnog tužitelja trebaju ostati u granicama odredbi članka 86. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. U nedostatku procjene učinka s obzirom na prekogranična kaznena djela, prerano je za proširenje ovlasti Ureda na temelju članka 86. stavka 4.

1.4 U postupcima i parnicama u kojima je jedna od stranaka Ured europskog javnog tužitelja, EGSO preporučuje da se primjene postupovna jamstva za osumnjičenike, u skladu sa standardima primjerenima uredbi, posebno s Poveljom o temeljnim pravima Europske unije te, naročito, pravom na pošteno suđenje i pravom na obranu, budući da pružaju višu razinu zaštite od nacionalnih zakona. EGSO u „pravo na obranu” uključuje i obavezu poštovanja načela ravnopravnosti optužbe i obrane.

1.5 EGSO predlaže da se proširi nadležnost odbora za praćenje Europskog instrumenta za demokraciju i ljudska prava (EIDHR) na način da mu se povjere nove ovlasti koje se tiču nadzora zajamčenih temeljnih ljudskih prava i sloboda, naročito u kontekstu uspostave Ureda europskog javnog tužitelja, kao i poštovanja prava osoba u kaznenim postupcima. Taj odbor za praćenje surađivat će sa svim stručnim skupinama EGSO-a, kao i s ostalim europskim i nacionalnim institucijama nadležnim na tom području. Taj će odbor Europskog instrumenta za demokraciju i ljudska prava ⁽³⁾ nadzirati i ocjenjivati poštovanje ljudskih prava u odnosima EU-a s državama članicama, kao i s trećim zemljama.

⁽¹⁾ Vidi članak 2. točku b), članak 4. stavak 1. i članak 12. dokumenta COM(2013) 534 final, kao i objašnjenja iznesena pod točkom 4.1 ovog mišljenja: „Predmet, definicije, nadležnost”.

⁽²⁾ COM(2013) 535 final, članak 3. stavak 1.: „Nadležnost Eurojusta obuhvaća oblike kaznenih djela iz Priloga 1.”

⁽³⁾ Taj odbor djeluje u sklopu stručne skupine REX. Stručna skupina SOC također je nadležna za aktivno građanstvo i zaštitu temeljnih ljudskih prava.

1.6 EGSO smatra da bi u postupku preliminarne selekcije europskog javnog tužitelja skupina stručnjaka koja treba dati savjetodavno mišljenje Europskoj komisiji trebala uključiti po jednog predstavnika svakog od ovih tijela: samog EGSO-a, Odbora regija, Agencije za temeljna prava Europske unije, Revizorskog suda i Vijeća odvjetničkih komora Europe (CCBE). Tu savjetodavnu skupinu stručnjaka trebalo bi sačinjavati najmanje jedanaest članova.

1.7 EGSO smatra da bi bilo uputno u temeljna načela koja uređuju djelovanje Ureda europskog javnog tužitelja uključiti i načela zakonitosti te hijerarhijske podređenosti koja u uredbi nisu izričito navedena.

1.8 EGSO je mišljenja da bi uredba također trebala utemeljiti dodatna jamstva koja se tiču prava i dužnosti europskih tužitelja, kao i njihove odgovornosti u slučaju zloupotrebe i teškog profesionalnog propusta.

1.9 EGSO upozorava da, uslijed odredbi o prihvatljivosti dokaza koje Ured europskog javnog tužitelja prikupi i predoči sudu, u slučaju kada su ti dokazi prihvaćeni bez provjere valjanosti, može doći do povrede načela ravnopravnosti stranaka u postupku. Budući da se u članku 32. stavku 5. uredbi navodi da osobe uključene u postupak „imaju sva postupovna prava koja su im omogućena u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom”, što svakako obuhvaća i postupak određivanja prihvatljivosti dokaza, nameće se zaključak da su odredbe uredbi proturječne, te mogu dovesti do povrede prava optuženih osoba u kaznenom postupku.

1.10 Prikupljanje i obrada osobnih podataka trebali bi biti ograničeni samo na osobe za koje postoji osnovana sumnja da su počinile kazneno djelo koje utječe na financijske interese Unije. U suprotnom bi moglo doći do ozbiljnog i nesrazmjernog zadiranja u privatni život.

1.11 EGSO smatra da će uspostava Europskog ureda javnog tužitelja doprinijeti zaštiti financijskih doprinosa europskih građana proračunu Unije. Potrebno je dosljedno navesti i uskladiti definicije koje se odnose na kaznena djela koja utječu na financijske interese, kako u prijedlogu uredbi tako i u prijedlogu direktive.

2. Kontekst i opće napomene

2.1 Rasprave u vezi s uspostavom Europskog ureda javnog tužitelja započele su prije više od deset godina.⁽⁴⁾ U svibnju 2011. Komisija je usvojila komunikaciju o zaštiti financijskih interesa Europske unije putem kaznenog zakona i administrativnih istraga,⁽⁵⁾ u kojoj je iznijela prijedloge za poboljšanje zaštite financijskih interesa EU-a.

2.2 U slučajevima u kojima je, u posljednje tri godine, postojala sumnja na prijevare riječ je o prosječnom iznosu od 500 milijuna eura godišnje, no pretpostavlja se da je stvarna vrijednost prijevara daleko veća. Samo je neznatan dio ukupne vrijednosti, manje od 10%, vraćen od počinitelja.⁽⁶⁾ Procjenjuje se, također, da je 2010. godine 46% postupaka pokrenutih povodom kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije (na razini država članica) poteklo iz javnog sektora, a 52% iz privatnog. Prema raspoloživim podacima, raspodjela prijevara s obzirom na djelatnosti je sljedeća: poljoprivreda 17%, cigarete 1%, carina 6%, izravna potrošnja ili kupovina 11%, institucije EU-a 27%, vanjska pomoć 19% i strukturni fondovi 19%. Iz OLAF-ovih izvještaja proizlazi da su te brojke uglavnom iste i za 2011. i 2012. Takva situacija zahtijeva specifična rješenja i mjere na razini kaznene politike Unije.

2.3 U srpnju 2012. Komisija je usvojila Prijedlog direktive o borbi protiv prijave koja utječe na financijske interese Unije putem kaznenog prava. Predložena direktiva utvrdila je zajedničke definicije za kaznena djela protiv proračuna EU-a, uskladila minimalne sankcije (uključujući i zatvorsku kaznu za teža kaznena djela) te zajedničke rokove zastare.

⁽⁴⁾ Vidi Zelenu knjigu o kaznenopravnoj zaštiti financijskih interesa Zajednice i o uspostavi dužnosti europskog javnog tužitelja, COM (2001)715 final od 11. prosinca 2001.

⁽⁵⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0293:FIN:EN:PDF>.

⁽⁶⁾ Sažetak procjene učinka SWD(2013) 275 final, str. 2., stavak 1.2.

2.4 Čitava 2012. i početak 2013. obilježeni su nizom rasprava i sastanaka na razini EU-a u vezi s uspostavom Ureda europskog javnog tužitelja. ⁽⁷⁾ U svom govoru o stanju u Uniji održanom u rujnu 2012. predsjednik Barroso ponovno je istaknuo zalaganje Komisije za projekt osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja.

2.5 Dana 17. srpnja 2013. Komisija je predstavila paket zakonodavnih dokumenata koji obuhvaća više uredbi koje imaju za cilj izmjenu strukture Eurojusta, bolje upravljanje OLAF-om te osnivanje Europskog ureda javnog tužitelja.

2.6 Glavna ja zadaća Ureda europskog javnog tužitelja suzbijanje kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije. Bit će nadležan za pokretanje istrage i progona te, u određenim slučajevima, upućivanje osoba osumnjičenih za takva kaznena djela nadležnim tijelima država članica EU-a.

3. Prikaz Prijedloga Uredbe Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

3.1 Osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja nije obaveza već mogućnost. Prema Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU) Vijeće „može osnovati” Ured europskog javnog tužitelja ukoliko se takva odluka donese jednoglasno, uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta. Pravni temelj i pravila koja se odnose na uspostavu Ureda europskog javnog tužitelja određeni su člankom 86. UFEU-a u kojem se navodi: „Radi suzbijanja kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije, Vijeće uredbama donesenima u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom može od Eurojusta osnovati Ured europskog javnog tužitelja.”

3.2 U skladu s člankom 86. stavkom 4. UFEU-a, Europsko vijeće može proširiti ovlasti Ureda europskog javnog tužitelja kako bi obuhvatile borbu protiv osobito teških kaznenih djela s prekograničnim elementima.

3.3 Uredba o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja obuhvaća sljedeće: predmet i definicije; opća pravila (status i organizaciju Ureda, imenovanje i opoziv članova, načela); nadležnost; postupovna pravila s obzirom na istragu, progon i sudski postupak; pravila u vezi s postupovnim jamstvima; sudsko preispitivanje; zaštitu podataka; odnose Ureda europskog javnog tužitelja s europskim institucijama; utjecaj na proračun.

3.4 Sudsko preispitivanje postupovnih mjera koje odredi Ured europskog javnog tužitelja u nadležnosti je nacionalnih sudova.

3.5 U skladu s Ugovorima Unije, ⁽⁸⁾ Danska neće sudjelovati u Uredu europskog javnog tužitelja.

3.6 Na Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku primjenjuje se posebna odredba o nesudjelovanju u politikama na području pravosuđa i unutarnjih poslova, što znači da se te dvije države neće uključiti u taj sustav, osim ako dobrovoljno i izričito ne odluče u njemu sudjelovati.

4. Posebne napomene

4.1 Predmet, definicije, nadležnost

4.1.1 Iako se člankom 1. uredbe „osniva” Ured europskog javnog tužitelja, njegovo djelovanje i operativna sposobnost ovisit će isključivo o tome na koji će se način dugoročno primjenjivati direktiva o borbi protiv prijevare protiv financijskih interesa Unije, ⁽⁹⁾ kojom se definiraju kaznena djela i nezakonite radnje koje štete financijskim interesima Unije. Osnivanje Ureda europskog javnog tužitelja korisno je sredstvo zaštite financijskog doprinosa europskih građana proračunu EU-a.

4.1.2 Direktiva o borbi protiv prijevare protiv financijskih interesa Unije govori o sljedećim kaznenim djelima koja štete financijskim interesima Unije: ⁽¹⁰⁾

- i. prijevare protiv financijskih interesa Unije (članak 3.);
- ii. kaznena djela u vezi s prijevaram protiv financijskih interesa Unije (članak 4.): prosljeđivanje ili uskraćivanje podataka, pranje novca, obećavanje ili omogućavanje dobiti europskom dužnosniku;

⁽⁷⁾ COM(2013) 534 final – str. 3. i 4.

⁽⁸⁾ Članci 1. i 2. Protokola br. 22 uz UFEU.

⁽⁹⁾ Na tu se direktivu u članku 2. točki b) uredbe upućuje kao na „direktivu 2013/xx/EU”.

⁽¹⁰⁾ U Prijedlogu uredbe COM(2013) 534 final također se jasno navodi da je riječ o „direktivi 2013/xx/EU”.

iii. poticanje, suučesništvo ili pokušaj (članak 5. direktive navodi da ta kaznena djela trebaju biti kažnjena, ali ih ne definira).

4.1.3 EGSO smatra da je nužno pravno definirati ta kaznena djela na jasan i izričit način, dodavanjem stavka koji će jasno odrediti ona kaznena djela koja su u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja. Osim toga, smatra da bi iz područja nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja trebalo izuzeti lakša kaznena djela, naime ona u kojima je šteta manja od određenog iznosa, primjerice 10 000 eura. Odbor smatra da sve definicije koje se nalaze u direktivi treba razraditi te ih uključiti u uredbu, uključujući i definiciju „javnog službenika”,⁽¹¹⁾ koja je iz javnog sektora proširena na privatni sektor. Sve definicije u prijedlogu uredbe i prijedlogu direktive trebaju biti jasno određene, detaljne, međusobno usklađene i ujednačene.

4.1.4 EGSO smatra da se jasnoća u određivanju predmeta, definicija i nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja može postići i izmjenom određenih članaka koji određuju polje djelovanja Ureda,⁽¹²⁾ tako da se uputi na prilog koji bi bio sastavljen prema Uredbi o Eurojustu.⁽¹³⁾ Njega bi mogao upotpuniti i uskladiti prijedlog direktive.

4.1.5 Potrebno je nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja definirati na jasan i neosporiv način. Iako pojašnjenja u vezi kaznenih djela koja su u njegovoj stvarnoj nadležnosti upućuju na nacionalno zakonodavstvo kojim se provodi zakonodavstvo Unije (direktiva 2013/xx/UE), definiranje određenih obilježja tih kaznenih djela uredbom (primjerice, da je riječ o kaznenim djelima prekogranične prirode, koja štete interesima Unije ili su u njih umiješani europski dužnosnici, da navedemo samo nekoliko vrsta) omogućilo bi dosljednu kaznenu politiku u kojoj bi se sa svim vrstama kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije postupalo jednako.

4.1.6 Uredba, međutim, ne bi trebala proširiti nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja na kaznena djela za koja istragu provode nacionalni tužitelji. Nadalje, trebalo bi odrediti kriterije pomoću kojih se, u slučaju kada Ured europskog javnog tužitelja ima sporednu nadležnost, može odrediti „prevaga” (prevlast). Ukoliko se to ne učini, postoji opasnost od nedosljednosti u tumačenju i sudskoj praksi u različitim državama članicama.

4.1.7 U slučaju prekogranične istrage, moguće su situacije u kojima države članice ne surađuju sa istražnim sustavom Ureda europskog javnog tužitelja. Suradnjom europskog javnog tužitelja i ovlaštenih europskih tužitelja izbjeglo bi se da se ista kaznena istraga pokreće u više država članica. Moglo bi se uspostaviti jednostavno pravilo s obzirom na sud kojem je predmet prvo bio upućen, tako da se kazneni progon pokreće u onoj državi članici čijim je tijelima sudske vlasti dotični predmet najprije bio podnesen.

4.2 Pravila o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

4.2.1 Iako europskog javnog tužitelja imenuje Vijeće uz pristanak Europskog parlamenta, Komisija i dalje ima značajnu ulogu u preliminarnom odabiru kandidata, budući da „predaje popis kandidata koji su ušli u uži izbor” i traži mišljenje „odbora koji je osnovala”.⁽¹⁴⁾ U vezi s postupkom odabira europskog javnog tužitelja, EGSO preporučuje da Komisija u fazi savjetovanja broj članova skupine stručnjaka poveća sa sedam na jedanaest, da točno odredi broj onih koji će biti odabrani sa Suda Europske unije, s nacionalnih vrhovnih sudova i iz nacionalnih tijela javne vlasti nadležnih za progon, ili među drugim pravnim stručnjacima s visokom razinom stručnosti i iskustva, te da u taj savjetodavni odbor uključi po jednog predstavnika svakog od sljedećih tijela: samog EGSO-a, Odbora regija, Agencije za temeljna prava Europske unije, Revizorskog suda i Vijeća odvjetničkih komora Europe (CCBE).

4.2.2 EGSO smatra da bi, sa zakonodavne strane, također bilo uputno ustanoviti specifična jamstva za suce kako bi se osigurala njihova neovisnost, pravednost i nepristranost, ali i kako bi se njima zajamčila zaštita i stabilnost. S tim u vezi EGSO ističe da je nemogućnost razrješenja tužitelja apsolutno neophodna, naročito kada postoje pritužbe protiv njih.

4.2.3 Europskog javnog tužitelja ili njegove zamjenike dužnosti razrješuje Sud Europske unije, na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Europske komisije. Sud Europske unije ima nadležnost za štetu koju su građanima prouzročili ovlašteni europski tužitelji, europski javni tužitelj ili njegovi zamjenici. Sud razmatra tužbe koje se tiču takve štete te po njima postupa. EGSO smatra nužnim da, u slučaju parnica koje se tiču naknade štete, Sud Europske unije svoju odluku priopći Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

⁽¹¹⁾ COM(2012) 363 final, članak 4., stavak 5.

⁽¹²⁾ Vidi članak 1. točka b), članak 4. stavak 1. i članak 12. dokumenta COM(2013) 53 final.

⁽¹³⁾ COM(2013) 535 final, članak 3. stavak 1.: „Nadležnost Eurojusta obuhvaća oblike kaznenih djela iz Priloga 1.”

⁽¹⁴⁾ COM(2013) 534 final, članak 8. stavak 3.

4.2.4 Trebalo bi, također, u temeljna načela koja uređuju djelovanje Ureda europskog javnog tužitelja uključiti i načela zakonitosti te hijerarhijske podređenosti koja u uredbi nisu izričito navedena. Ured europskog javnog tužitelja također bi trebao moći djelovati po službenoj dužnosti. Europski sustav kaznene istrage dobio bi na dosljednosti i ujednačenosti kada bi Ured europskog javnog tužitelja bio ovlašten OLAF-u upućivati direktive i upute obavezujuće naravi.

4.2.5 Trebalo bi, posredstvom odluka o unutarnjoj organizaciji, uspostaviti učinkovite mehanizme komunikacije koji bi jamčili neovisnost Ureda – javnog tužitelja, njegovih pomoćnika i osoblja – od bilo kakvog vanjskog utjecaja.

4.2.6 Prijedlog razlikuje dvije kategorije kaznenih djela, od kojih prva obuhvaća kaznena djela koja automatski potpadaju pod nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja (članak 12.), dok druga kategorija (članak 13.) obuhvaća kaznena djela povezana s onima iz prve grupe (povezane činjenice). EGSO smatra da, dokle god ne postoji skup jasnih definicija samih kaznenih djela i onih koja se temelje na istim činjenicama, Ured europskog javnog tužitelja ne bi trebao biti nadležan i za kaznena djela za koja kaznenu istragu provode nacionalni javni tužitelji (kaznena djela usko povezana s onima protiv financijskih interesa Unije). Jedini kriteriji po kojima ta kaznena djela ulaze u njegovu nadležnost u uredbi su definirani izrazima „nadređena” ⁽¹⁵⁾ kaznena djela i kaznena djela koja „se temelje na istim činjenicama” koji, u nedostatku jasnih definicija kaznenih djela, doprinose izvjesnoj nepredvidivosti uredbi: s obzirom na što su ta kaznena djela nadređena? S obzirom na uključene osobe, na povrijeđene članke? S obzirom na financijski učinak? itd.

4.3 Poslovník o istragama, kaznenom progonu i sudskim postupcima

4.3.1 Istražne mjere predviđene uredbom, koja određuje koje vrste istražnih mjera Ured europskog javnog tužitelja može poduzeti i u kojim okolnostima, Ured treba provoditi samo u odnosu na kaznena djela koja ulaze u područje njegove stvarne nadležnosti. Potrebno je na razini Unije uskladiti različite vrste odluka koje Ured europskog javnog tužitelja može usvojiti po završetku istrage te, naročito, određene konkretne radnje, uključujući one koje se tiču podizanja optužnice ili okončanja istrage bez poduzimanja daljnjih koraka.

4.3.2 Kada se dokazni materijal koji Ured europskog javnog tužitelja prikupi i upotrijebi na sudu prihvati bez provjere valjanosti, može doći do neravnopravne situacije i povrede načela ravnopravnosti stranaka u sporu na štetu obrane. S obzirom da Ured europskog javnog tužitelja uživa prednosti koje pruža institucijska suradnja svih struktura, tijela, ureda i agencija Unije, kao i nadležnih tijela država članica, ni optuženik ni obrana nema na raspolaganju slična sredstva kako bi dokazali nepostojanje krivnje čime se krši načelo ravnopravnosti stranaka u postupku.

4.3.3 Mogućnost zaključivanja transakcije u interesu dobrog djelovanja pravosudnog sustava može biti inkompatibilna s nekim nacionalnim sustavima te bi morala biti podvrgnuta sudskom nadzoru. EGSO preporučuje Komisiji da u uredbi definira značenje izraza „transakcija” te da jasno odredi uvjete njezine primjene, naročito u slučajevima djela za koja je sporedna nadležnost dodijeljena Uredu europskog tužitelja.

4.3.4 Postupovnim jamstvima, koja se, u skladu s primjenjivim standardima, naročito s Poveljom o temeljnim pravima Europske unije, dodjeljuju optuženicima i drugim osobama uključenim u postupak Ureda europskog javnog tužitelja, mogu se samostalno uspostaviti određena prava (pravo na šutnju, pravo na pravnu pomoć) koja još nisu uređena zakonodavstvom Unije. Ta bi se prava također trebala primjenjivati i na svjedoke, a ne samo na „osumnjčenike”.

4.4 Sudsko preispitivanje

4.4.1 Kada donosi postupovne mjere, Ured europskog javnog tužitelja smatra se nacionalnim nadležnim tijelom u svrhu sudskog preispitivanja. Po mišljenju EGSO-a, trebalo bi omogućiti sudsko preispitivanje unutarnjih akata Ureda europskog javnog tužitelja na razini EU-a.

4.4.2 Unutarnja pravila o djelovanju Ureda europskog javnog tužitelja (poslovník) ne mogu se odnositi samo na dodjeljivanje predmeta, već trebaju uključiti mnoge druge, vrlo značajne aspekte, kao što su hijerarhija, struktura, upravljanje, posebni zadaci, itd. Iako ta unutarnja pravila nisu izvršiva već imaju samo međuinstitucijsku vrijednost, može se, u svrhu pravne sigurnosti, smatrati da ona stvaraju pravo te bi se u tom smislu europski građani pod kaznenom istragom na njih trebali moći pozvati. Ta je mogućnost u skladu s člankom 86. stavkom 3. Ugovora, koji propisuje da zakonodavac Unije utvrđuje pravila koja se primjenjuju na sudsko preispitivanje postupovnih radnji koje poduzima Ured europskog javnog tužitelja u obnašanju svojih funkcija.

⁽¹⁵⁾ COM(2013) 534, članak 13. „Sporedna nadležnost”, stavak 1.

4.5 Zaštita osobnih podataka

4.5.1 U specifičnom kontekstu Ureda europskog javnog tužitelja, pravila o sustavu zaštite podataka točnije određuju i upotpunjuju zakonodavstvo Unije koje se odnosi na obradu osobnih podataka od strane tijela EU-a. ⁽¹⁶⁾ Ti se podaci mogu proslijediti trećim zemljama samo ako je to određeno sporazumom. Takav prijenos dopušten je samo ako je apsolutno neophodan za progon određenog kaznenog djela te ukoliko treća država kojoj su ti podaci proslijeđeni poštuje i jamči, putem sporazuma, istu razinu zaštite podataka kao EU. Nadzor obrade svih podataka u okviru djelovanja Ureda europskog javnog tužitelja treba biti povjeren kako Europskom nadzorniku za zaštitu podataka (EDPS) tako i nadležnim nacionalnim tijelima.

4.5.2 Obrada osobnih podataka trebala bi biti ograničena samo na osobe za koje postoji osnovana sumnja da su počinile kazneno djelo protiv financijskih interesa Unije. U suprotnom bi moglo doći do teškog i nesrazmjernog zadiranja u privatni život te do povrede Povelje o temeljnim pravima EU-a.

4.5.3 EGSO smatra da se prikupljanje određenih podataka, navedenih u članku 37. stavku 4., smije poduzeti samo ako je apsolutno neophodno i ako postoji čvrsta i temeljna uzročno-posljedična veza s djelima koja su predmet istrage. Prikupljanje određenih dodatnih osobnih podataka, navedenih u članku 37. stavku 4., mora biti opravdano kao nužno za istragu te mora poštovati Povelju o temeljnim pravima EU-a, Europsku konvenciju o ljudskim pravima te sva naprednija pravila država članica na području zaštite podataka.

4.5.4 EGSO smatra da osobni podaci trebaju biti izbrisani iz dosjea i registara ukoliko nisu apsolutno neophodni te u predmetima u kojima nije podignuta optužnica.

Bruxelles, 11. prosinca 2013.

Predsjednik
Europskog gospodarskog i socijalnog odbora
Henri MALOSSE

⁽¹⁶⁾ Naročito je to Uredba (EZ) br. 45/2001 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka.